

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 21. LISTOPADA ROKU 1797 WE WTOREK

POSTANOWIENIE Komisji Pttu Wileńskiego względem opłaty do Rekruta.

Między Najwyższym Ukazem dania Rekruta 3. z 500. Dusz w Gubernii Litewskiej, a bacznością Rządu, aby jeden Obywatel nad drugiego nieponosił ciężaru — i wspierał opłatą z każdej Duszy po Rubli dwa kopieiek 16. Komisya Powiatu Wileń: do Rozkładu Rekruta wyznaczona — Spełniając w pełnym wier- ności posłuszeństwie dostawienia Rekrutów liczbę do liczby Dusz w Powiecie całym stosowną znajdzie w przekonaniu własnym, że Obywatele z Posesysi mniejszych, niedochodzących Dusz 50. z iakiey się Rekrut liczyć może nieby- liby w stanie złożenia od każdej Duszy zamierzoney po Rubli dwa kopieiek 16. opłaty, albo majątki swoje pod ciężar kredytu poddaćby musieli, a ten rozra- chunek gdy samym zostawiony Obywatelom. Im samym tylko przynosi dogo- dność — Przeto też Komisya przez sprawiedliwą uwagę jako w sprawie współ- ney z Obywatelami i równie każdego dotykającej dającym Rekruta w Powiecie Wileń: z Dobr Ziemijskich, Duchownych, i Starościńskich nie iuz po Rubli dwa kopieiek 16. ale tylko do Rubla jednego, też opłatę z Duszy zmniejsza i ona wedle Dyspartymentu komu należeć będzie opłacić nie zwiócznie przeznacza — Z tą jednak kondycją aby w następnym podobnym zdarzeniu Obywatele mniej- szych Posesysi Rekruta w naturze stawieć nie wzbraniłi się, i na podobney od Posesysorów większą Dusz liczbę mających opłacie przestali. Datt. na Sefsyi, 1797 Roku Mca 9bra 6. dnia V. S.

Gaspar Czyż Marszałek Pttu Wileń: Orderow S. Anny i S. Stanisława Kawaler.
z Petersburga i Października.

Podpółkownik i Komendant Periaślaw- ski von Fock podniesiony został na stopień Pół- kownika. Półkownik Ekspar mianowany Komendantem Kohaczewa i Szefem Regimen- tu garnizonowego. General Lieutenant Wad- kowski uwolniony od służby z pozwoleniem poszenia mundur. Podpółkownik Okulow zo- stał Półkownikiem. Półkownik Graf Sievers General Majorem, i Szefem Orenburg- skiego Drogonii Regimentu, na miejsce Gene- ral Majora Bakunin. Tayny Konsyliarz Baron Kempenhausen Senatorem w trzecim Departa- mencie Senatu. Tayny Konsyliarz Ciwilny Gubernator Litewski Butakow za długie i wierne zasługi, aktualnym tajnym Konsyliar- zem.

Aktualni Stanu Konsylarze i Ciwilni Gu- bernatorowie Rezański Kowaleński. Orenburg- ski Xże Baratajew, Tambowski Lantiew, Ma- lo-Rosyjski Sielecki, Simbirski Totstoj. Tay- nemi Konsyliarzami Vice - Gubernatorowie:

Wiatki Sinowiew, Jarosławski Axakow Tay- nemi Konsylarzami: Saratowski Jarosławow, Podolski Józefowicz, Woronecki Soczow, Nowherodzki Murawjew, Rezański Koczetow, Pskowski Bekleżow, Orenburgski Kopyjew; A- ktualnemi stanu Konsylarzami, Vice-Guberna- torowie: Słobodzko-Ukraiński Szydłowski, Bia- lo-Ruski Zacharowski, Wiborski Graws, Tul- ski Pinkow, Kurcki Wierewkin, Wołyński Gro- chołski, Kostromski Kramorucki, Mało-Rosyji- ski Kosobczewski, Tobojski Kartwelin, zostali Stanu Konsylarzami.

z Wiednia 4 Listopada.

Dotąd jesteśmy w zupełney niewiedo- mości artykułów traktatu z Francją zawar- tego. Biegają wprawdzie po ręku wielorakie onych kopie; lecz ponieważ Dwór zachowuje milczenie, przyzwoita jest cierpliwie cze- kać, aż okoliczności dozwolą mu objawie przed światem skryte do tyczas warunki. Domyślnie zaś gruntują się teraz na samych obrótach wojskowych, Ponieważ znaczna część

armii posuwać się zaczęła ku *Włoskim* granicom; wyznaczeni zaś Kommissarze zatrudniają się założeniem wielkich magazynów, a *Francuzi* ustępują do *Mediolanu* i *Ferrary*, trudno nie widzieć, iż kraj w niegdy *Wenckich* części nayszczyniejsza uftapioną jest *dustryackiemu* Domowi. Za dni 6 naywięcej wszystko się odkryje, ponieważ na dzień 10 t. m. spodziewana jest z *Paryża* ratyfikacya traktatu. 20 batalionow armii naszej rozkaz odebrało bydź w zupełney gotowości do marszu przez *Tivol* ku *Kenowi*. Głoszą iż w tamtych stronach nowe zaydą urządzenia wzgędem przyszłych granic między *Rzeszą* a *Rzplta Francuzką*. Od *Elektora Śmści Bawarskiego* przybył goniec, wysłany w chwilę po odjeździe z *Münich* *Generala Desaix*.

z Londynu 31. Października z *Gazety Berlińskiej*.

Dnia wczorayszego odebraliśmy z *Calais* wiadomość niespodziewaną, o podpisaniu w *Ulinie* pokoju między *Cesarzem* i *Francją*. Papiery nasze pół-procentem natychmiast w górę poszły; lecz w godzin późniey kilka znacznie spadły. Od tego czasu mało jest takich którzyby one kupować chcieli; wszyscy przedają. Wyszła też *Deklaracya* *Królewiska* względem negocyacyi w *Lille* zerwanych, pisana w *Westminster* d. 28. bardzo jest długa; treść oney kładniemy.

„Skutek niepomyślny kilkakrotnych zabiegow *Króla Śmci W. Brytanii* dla przywrócenia ludowi swojemu trwałego i chwalebego pokoju, iawnie światu pokazał iż *Rząd Francuzki* trwa niezmiennie w przedsięwziętym raz postanowieniu zniszczenia narodu *Angielskiego*. Nienawisć ku nam *Ja-kobinow* dała tej wojnie początek; od której byliśmy dalekiemi; ambicya *Direktoryatu* zadnych nie znająca granic która wszystko zburzyć pragnie, nad potrzebę, uszność, i chęć całego ludu, wojnę przedłuża niezczęśliwą.

„Widoczny jest zamiar nieprzyjaciół naszych. Tysiączne przeszkody zdążyły się przyjąć zagradsze do rozpoczęcia w zeszłym roku negocyacyi o pokoy w *Paryżu*. Wszystkie potrafił usunąć *Król Śmci*. Ludzie co na on czas *Francją* rządził, silili swój rozum na wyszukanie trudności nowych; wynajdowali formalności niezwykłe, sposob traktowania przepisywali, od którego zawsze byli dalekiemi w podobnym zdarzeniu; czynili nam wzmówki zmysłone, wnioski potwareze; odstąpili nakoniec temu w negocyacyach zwyczajnego narodom *Europejskim*.

„Widział *Król Śmci* do czego zmierzają te wykrety; chcąc jednak rzetelnie poświęcić swój ztąd niesmak dla dobra pokoju pożądanego, zamknął oczy na wszystkie. *Ambasador Malmesbury* otrzymałszy moc nieokreśloną, podał do traktatu projekt jasny, obszerny, na prawidłaeh sprawiedliwości i umiarkowania zasadzony, przydając tłumaczenie dokładne wszystkich

„onego warunkow. Postępek rzetelny, wspaniały, bezprzykładny, na chwilę nie zastąpił *Francuzki* *Pełnomocnikow*; zawzięci i zuchwali, nie raczyli nawet ukazać żadnego z swolej strony projektu do ugody.

„Podawali naprzód propozycyony żadnego nie mające związku z traktatem ogólnym, płochy, obrazliwe, które rzeczywistej korzyści nie mogą przynieść ich Rzeszom, wstęp raczyli do negocyacyi zagrażać. Naostatek przecie, po zwłoczce negocyacyi wspomnienia oświadczyli się z pretensyami niesłychanemi, przesadzonymi, o których pomyśleć nawet nie mogli, gdyby w sercu nie nosili pałającej, a z dawna w korzeniach ku nam nienawisć. Oto już; odwoławszy przyjętą zasadę wzajemnych kompensacyi, wcielają do *Francyi* niemal wszystkie *Prowincye* orężem podbite.

„Odzierają więc *Imię* wszystkich *W. Brytanii* zprzymierzeńcow, zasadzając się na nieznanym światu prawie i Konstytucyi swojej; nie dość na tym: każą jeszcze *Królowi* podpisać ten pierwszy z warunkow przedugodnych, bez którego negocyacya stać nie może; zwrócenie wszelkich osad, które potęgą *Angielskiego* oręża podbite zostały na *Francuzach*, *Hiszpanach*, i *Hollandach*. Gdy więc z iednej strony *Francya* niezmiernym granic swoich rozszerzeniem; zagraża *W. Brytanii*; *Król Śmci* był obowiązany własną ręką burzyć przedmurza Państw swoich, owszem nieprzyjacielowi poddawać, bez żadney za to nagrody.

„Ten przedugodny warunek podpisywać kazano; po nim inne miały nastąpić, o których wiadomości powziąć nie można było. Odrzucił *Król Śmci* propozycyony; nie przeto jednak negocyacye zerwane zostały. Sam cofnął propozycyony nieprzyjacieli; obiecując inne projekta; lecz pod pozorem zapytania się zprzymierzeńcow swoich, rzecz się przewlekła do kilku miesięcy. Nakoniec 11. Września tyrano w *Lille* *Pełnomocnikow* nowych; ci już na pierwszym wstępie, sposobem prawdziwie nieznośnym i niezwykłym; znowu podawać śmiały *Lordowi* propozycyony tylekroć odrzuconą; od samychże cofną *Francuzow*; każąc mu z miada ustąpić, ieśliby nie podpisał.

„Zniewagę tym sposobem wyrządzoną *Państwu* powiększył jeszcze nieprzyjacieli; szyderskim późniey oświadczeniem, iż pragnie dokończyć negocyacye; jak nigdy przedtym; iż *Ministrowie Rzplty w Lille* czekać będą prędkiey odpowiedzi z *Londynu*, która jeżeli daną bydź mogła. już w *Paryżu* wyszła na świat deklaracya, obwinając nas o niepotrzebne i oparte wojny przedłużenie. Niech więc *Francya*, *Europa* wie i świat cały, iż jeżeli rząd *Francuzki* trwać zechce w swoim przedsięwzięciu, *Królowi Śmci W. Brytanii* nie więcej nie zostaje, jak wojnę szczęśliwie dotąd prowadzoną daley prowadzić, albo też am-

„ bicyi i zemście Direktorow poświęcić, ho-
„ nor i niepodległość swojej Korony. Wol-
„ ność i bezpieczeństwo państw swoich.

„ Do tychczas objawić nie chcieli wa-
„ runkow, pod któremi chcą do pożądanej
„ ugody przystępować. Zerwania więc ne-
„ gocyacyi nie można przypisać, ani preten-
„ sionom, z któreykolwiek bądź strony przesa-
„ dzonym, ani nawet niezgodzeniu się Mini-
„ strow Pełnomocnych na podane z obu stron
„ warunki. Nienawisć ku nam Direktoroyatu,
„ chęć zniszczenia *W. Britannii*, wymazania
„ z liczby narodów udzielnych wojnę prze-
„ dłuża. Oświadcza się *Król Jmsc* przed o-
„ bliczem całej *Europy*, iż statecznie pragnąc
„ pokoju, dziś nawet gotów jest podpisać
„ warunki dawniey przez *Lorda Malmesbury*
„ podane; chociaż wielkie zwycięstwo nad
„ flotą *Hollandeyfką* odniezione, daje mu pra-
„ wo mówienia jak zwykli zwycięzcy.

„ A jeżeli nieublagany nieprzyjaciół od-
„ rzuci ofiarę zaiste wspaniałą, zamysły jego
„ zuchwale na j w wyndą. *Król zaś Jmsc*
„ niechętnie przymuszony wojnę dalej pro-
„ wadzić będzie; nadzieję mając sprawiedli-
„ wą w mężstwie, wierności, siłach narodu swó-
„ jego, i opatrności Naywyższej; pod któ-
„ rey zasłoną, *Anglicy* utrzymać potrafią nie-
„ wątpliwie niepodległość wspólney Oyczy-
„ zny, walcząc przeciw nieprzyjaciółowi, któ-
„ rego zamiar główny jest zniszczenie Kró-
„ lestwa *W. Britannii*, wydarć o nemu bo-
„ gactw, pracowicie nabytych; zatamowanie
„ handlu kwitnącego, wywrócenie szczęśli-
„ wey konstytucyi, która twierdzą jest reli-
„ gię, praw, swobod, i wolności.

Rano wczora *Król Jmsc* wyjechałszy
z *Windsor* wsiadł na statek *Royal - Charlotte*,
który go do *Nore* wodził *Tamiza*, gdzie
Monarcha oglądał zwyciężką flotę; i
wizytował *Admirała Duncan*. Kommissarze
Amirality, i 2 *Generałowie* znajdują się przy
Królu. Przez całą podróż *Jerzy 3* w tany
był od niezł czonogo ludu zgromadzonego na
ten widok z miejsc bliższych po obu rzeki
nadbrzeżach. Pod *Greenwich* i *Woolwich* okrę-
ty stojące z armat nieustannie ognia da-
wały. Dla wiatrow przeciwnych, dziś ledwie
wieczorem stanę Monarcha w *Nore*, gdzie
Officyerom i *Żołnierzom* nagrody wielorskie
rozdawać będzie. Przy tey okoliczności, po-
dobno otrzymają darowanie kary majątkowie
dotąd nie osądzeni, którzy do ostatnich bun-
tow należeli;

D. 10 Listopada *Król Jmsc* z całą fami-
lią, otoczony *Parami W. Britannii*, *Izbą Par-*
lamentu Niższą, i *Ministrami*, uroczystie sta-
wić się ma w *Kościółce S. Pawła*; dla dzięk-
czynienia *Panu Zastępów* za trzy znakomite
zwycięstwa przez *Lordow: Howe, S. Vincent*
i *Duncan* odniezione. Znoszą już do św atnicy
wydarce *Francuzom, Hiszpanom* i *Batawom*
okrętowe flagi. Wieczorem cały *London* ma
być oświecony. *Posel Portugalski* doniósł
urzędownie *Dworowi* naszemu, iż *Królowa*
Jmsc niechciała ratyfikować traktatu przez

Kawalera d'Arango zawartego w *Paryżu*.
Nie wiemy czyli z tego zdarzenia cieszyć się
ma naród *Angielski*. Obiecywali niedawno
Ministrowie, iż wydatki na kampanię następu-
jącą będą zmniejszone o lub 8 millionami
F. Szterl.

Jakoż w rzeczy samey to nastąpić mo-
gło. Zadnemu z *Mocarstw lądowych* nie pla-
ciemy *subsidiow*. *Cesarz Jmsc* osobną zawarł
ugodę. A jeżeli w woysku morskim i flotele
nie podobna jest nymniejszy czynić reduk-
cyi, woyska lądowe po części przyhaymniey
zw nąć można było, zwłaszcza *milicyą*, która
zda się dziś niepotrzebną po zwycięstwie *Ad-*
mirala Duncan. Ostrożność jednak nigdy zby-
teczną u nas nie będzie, gdy *Francuzi* o wy-
ładowaniu zamysłać nie przestają. Lecz co-
kolwiek oszczędziliśmy w *Niemczech* do tych
czas i we *Włoszech*, cokolwiek w domu os-
zczędziliśmy, zniknie wszystko w *Portugallii*.
Honor opuścić nie każe nam narodu sprzy-
mierzonego; który w przepaść leci gotową,
bez inney przyczyny; oprócz detrzymania
stoletnich związków przyjaźni z *Anglikami*.

Obrońca *Portugallii* potrzebował będzie
statkow niezliczonych, armii ogromney, przy-
pomniawszy zaś, jak wiele stracił woysk
i pieniędzy na stronę *Niderlandu* i *Hollandyi*
przeciwił samymi *Francuzom*, chociaż w tak
wielkiej bliskości; mała jest zaiste nadzieja u-
trzymania odległej *Portugallii* przeciw tymże
Francuzom dziś z *Hiszpanami* sprzymierzo-
nym. Opuścić jednak niepodobna, oprócz
zerwania się nieprzyjaciółskich, co choelaż
przemijającą korzyść nam przynosi, silniejszy
względem ten obowiązek wkładają na *Angli-*
kow. W traktacie niedawno zawartym *Por-*
tugallii widzieli się być zniewoloną do u-
dzielenia w części małej zyskow handlo-
wych *Francuzom*. Po zerwaniu onego *Dwor*
Lisbbski będzie podobno musiał handel całego
narodu, część osad wielką, i wielkie nad-
to summy dać *Republikantom*, jeśli tym los
wojenny sprzyjać nieprzeftanie, jak sobie po-
chlebiają; a *W. Britannia* tracąc zyski w han-
dlu *Portugalskim* niezmiernie, widzieć będzie
się tego narodu w rękach nieprzyjaciół
swoich.

Officyerowie od floty *Lorda Duncan*
dając sprawiedliwe pochwały *Admiralowi de*
Winter zgadzają się jednomyślnie, iż gdyby
Admiral Story z 4 innemi okrętami posilko-
wał go nie spiesząc się z ustępem do *Texel*,
los bitwy mógł jeszcze być wątpliwy. *De*
Winter od naszych zapytań, dla czego
zwoził bitwę przy tak wielkiej się nierówno-
ści? znałem to dobrze; odpowiedział, iż urzę-
duikowi *R. pltey* przekładałem; lecz uczyni-
wszy zdobść obywatelskiej powinności, żoł-
nierską pełnić musiałem. Przed rewolucyą
r. 1787 był on Porucznikiem okrętowym. Na
czele *Batawow* legiohu drogę do Oycyzny
torował *Generałowi Pithegru*.

z Paryża 31. Października z Gazety *Courier du Bas - Rhin.*

Buonaparte General en Chef armii *Włoskiej* do Dyrektoryatu wykonawczego z głównej kwatery *Pajseriano 27. Vendemiaire, 6. R. Rzeplitey.*

„ Szef General Sztabu armii *Włoskiej* *Berthier* i obywatel *Monge*, oddadzą wam, Obywatele Dyktorowie, traktat ostateczny pokoju, który z Cesarzem niedawno podpisaniem, General *Berthier*, którego talenta znakomite połączone są z męstwem niezwalczonym, i nasytyszym do Ojczyzny przywiązaniem, jest najmocniejszym Rzeplitey filarem, i najgorliwszym obrońcą wolności. Zadnego na *Włoskich* kampaniach nie odnieśliśmy zwycięstwa do którego by się mógł ten przeczyny potężnie nie przyczynił. *Montenotte, Lodi, Desenzano, Castiglione, Rocca, Bassano Arcola, Rivoli, &c.* umieściły imię tego Rycerza w liczbie imion prawdziwie wstawionych Przyjaciół i szacunek z którym się nie taje, nie kierowały piórem moim, gdy wyliczałem świetne zasługi Generala dla Ojczyzny. Dokładniey wszystkie opisze historya, idąc za opinią i niepodeyrzanym świadectwem armii zwycięskiej.

Obywatel *Monge* członek Instytutu narodowego, znajomy jest uczoney *Europie* z oświecenia, *Francuzom* z patriotizmu. Poznawszy go ludzie we *Włoszech* uczeni, współobywatelów naszych poważać się nauczyli; widząc to nie mogłem nie szanować męża ze wszelkich względów zacnego; iakoż ma we mnie zaufanego przyjaciela. Nauki, co już tyle światu obiały tajemnic, tyle zburzyły przesądów, większe jeszcze nam wyświadczyć dobrodziejstwo. Nowe prawdy, wynalazki nowe odkryją nam tajemnice do uszczęśliwienia ludzkiego istotnie potrzebne. Lecz chcąc tego dopiąć zamierzam szanować uczonych, rozkrzewić trzeba koniecznie nauki. Przypomnieć więc obywatele Dyktorowie, z równą dyktynką walecznego Generala, i Fyzyka doskonałego. Obydwa zaszczyt Ojczyźnie przynoszą nieśmiertelny; obydwaj imię *Francuzkie* poważane czynią przed światem. Do przesłania wam traktatu pożądanego pokoju dobrać nie mogłem dwóch mężów zacniejszych, każdy w swoim rodzaju. *Buonaparte.*

Wraz po odebraney wiadomości o tym co się stało w *Udine*, Dyktoryat wydał do narodu następującą odezwę.

„ Obywatele! Proklamacya przy końcu 5. r. Rzeplitey wzywała was, ażebyście się stawili osobiście w obozach na dopełnienie *Republikanckich* armii, które naten czas ruszać miały do zbierania laurów nowych. Ułuchali głosu naszego waleczni rycerze; każdy do swojej chorągwi powrócił, o czym Dyktoryst przez Ministra wojennego był uwiadomiony z pociechą. Tak porywczą powolność, ten zapal powszechny na obronę wolności, przekonał Władzę wykonawczą, żeście nieodrodną od waszych przodków *Francuzi*. Ty-

siężnej; stawiał przeszkody Gabinet *Londyński* do ugody naszej z Cesarzem od dawnego czasu: wszystkie zniknęły, skoro krocie *Republikantów* postrzeżono umrzeć za Ojczyznę gotowe.

„ Pódyrzawszy po niezliczonych szeregach *Austryi*, zwróciła wnet uwagę na prawdziwy swój interes, po chwili traktat zawieszony od 6. miesięcy podpisany został przez zwycięzcę *Włoskiego*, i 4. Pełnomocników *Cesarzkich*. Miło wam zapewne jest słyszeć, obywatele, że wiele millionów ludzi zostało wolnemi, a naród *Francuzki* to jest wy sami, staliście się dobroczyńcami wielu narodów. Y nie tu koniec. Do podpisania z *Rzeszą* pokoju, Kongres się zgromadza; pewna więc nadzieja, iż w krótko z bierać będziecie owoce pracy i ofiar waszych. Pokoy lądowy zostanie już niewzruszonym. Teraz ukarać macie chyłrość gabinetu *Londyńskiego*. Omamił on wiele narodów, iż nie znają swojej w żegludze niewoli; oszukał *Anglików*, którzy z ochotą krew i majątek noszą na przedłużenie wojny.

„ Lecz klęski któremi nam zuchwale grozić śmieli, spadną na ich głowę; w *Londynie* wzięty początek niebezpieczeństwa, *Europę* niszczące; w *Londynie* końca ich szukać będziemy. Tu już widzicie kres, obywatele, do którego zmierzać macie; tu postrzegacie, czego jeszcze wyciąga i spodziewa się Dyktoryat po waszej waleczności. Lecz nim nadejdzie moment nie nadto daleki, w którym wszystko co się ułożyło, wykonamy; na imię Ojczyzny, nie zkładajcie broni, pod którą tak strasni jesteście nieprzyjaciółom niepodległości waszej, Precz od was złośliwe poszepty cudzoziemców, albo tych co się imienia zaparli *Francuzkiego*. Chcąc wydrzeć owoce zwycięstw waszych, będą mówili, iż po zawartym pokoju powrócicie do domów powracać.

Prawda jest: podpisał Dyktoryat pokoy chwalebny; lecz trzeba dzieło dokonać, zapewnić wykonanie umówionych z Cesarzem warunków, nakłonić *Rzeszę* do prędkiey ugody; a nakoniec trzeba koniecznie uwiecznić wszystkie zwycięstwa naiachaniem tej wyspy; do której wasi Przodkowie niewolę zanieśli pod *Gwilhelmem* z dobytecznym; wy przeciwnie zanieść macie ducha wolności; ten od *Francuzkich* legionów nieodstępny, z niemi razem wylądacie do *W. Brytanii*. Obywatele, bądźcie pewni, iż Dyktoryat wygląda z utęsknieniem chwili szczęśliwey, która mu pozwoli zwiłać *Republikanckie* wojska do tego stopnia, na jakim prawo mieć chce się narodową w czasie pokoju; nadgrozić walecznym Rycerzom; a pamiątkę ich męstwa i triumfów podawszy wiekom następnym w publicznych monumentach, rozlać, iż tak rzekę, po wszystkich *Francyi* Prowincyach, duch prawdziwie republikancki, który armie nasze ożywił jedynym w dziejach przykładem. Ktokolwiek z was prawo mieć będzie do spoczynku domowego, znajdzie go u siebie w swojej familii.

D O D A T E K
D O
KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 21. LISTOPADA ROKU 1797. WE WTOREK.

Dokończenie z Paryża.

Lecz wiecie sami; jeszcze godzina nie wróciła, więc usiłujcie na jedną chwilę *Francuzi*; a Rzeplita Ocyeyzna wasza, triumfująca, ugruntowana, od wszystkich przyznana, kosztować zaczenie pokoju, który z rąk waszych świat przyjmie. *Lareveillere.*

Kanał też Dyrektoryat ogłosił traktat z *Królem Sardyńskim* zawarty w Kwietniu 4 *Brannoire* w radach narodowych ratyfikowany. Podpisali go Generał *Clarke* i Kawaler *Franca*. 1. Przymierze zaczepne i odporne aż do nowego na lądzie uspokojenia; po zawartym pokoju przemieni się w odporne tylko. 2. Wymienione jest mianowicie przeciw *Cesarzowi*, który jeden stronił od ugody. *Król Sardyński* bojętnym będzie pod czas wojny *Angielskiej*. 3. Gwarancya wzajemna wszystkich na wzajem dzierżaw i krajów. 4. *Król Sardyński* obowiązuje się dać 8 tys. piechoty, tysiąc jazdy, 40 armat; jeżeli by zaś potrzeba wyciągnął, da więcej za poprzedzającą odezwą i umową. 5. Wymienione posiłki dostawione będą na d. Kwietnia 19 pod komendę Generała *en Chef* armii *Włoskiej*, nakładem *Króla Sardyńskiego*. 6. Na lżeć mają do udziału kontribucyi w krajach nieprzyjacielskich i wszelkiej zdobyczy. 7. *Francya* przyrzeka starać się dla *Króla Sardyńskiego* przy pokoju powszechnym o takie korzyści, jakie będą podobne. 8. Strony kontraktujące nie mogą jedna bez drugiej zawierać pokoju, zawieszenia broni. 9. Po zamianie ratyfikacyi uftaną kontribucye przez *Francuzów* wybierane w *Płństwie Sardyńskim*. 10. Cokolwiek *Król Smeł* dać każe wojsku *Francuzkiemu* w krajach swoich, oddane będzie przez Generała *en Chef* wojsku jego w *Lombardyi* posiłkowemu. 11. Wyznaczeni Kommissarze ułożą co rychley traktat handlowy.

Obywatel *Treilhard* naszczony jest Pełnomocnikiem Rzeplitey na kongres do *Rastadu*. *Garnerin* czyni wielorakie doświadczenia, jak z wysokości na ziemię bez szkody spadać można za pomocą znajomego *Parachute*. *Blanchard*, który powietrznych żeglarzów przewyższa niekończonem, powrócił z *Ameryki*, i po 45 podróżach szczęśliwych, doniósł, iż znalazł sposob kierowania ballonów za pomocą rozmaitych wiatrow, w rozmaitey od nas

odległości panujących. Wkrótce *Blanchard* ma z *Havre* lecieć na śniadanie do *Pit-Andely*, z tamąd na obiad do *Paryża*. Inny człowiek uczony zrobił machinę pływającą, która 4 ludzi unieść może, ta w niey ośrośliwość iż ani się przewrócić, ani zatonać powinna; byłaby więc pożyteczną ludziom przy rozbiściu okrętów.

Do tychczas rozumiano, iż morza czarnego szerokość wynosiła 62 od przygórka *Karadze* do *Indgé*; teraz się pokazało, iż najlepsze mapy nie były dokładne. Obywatel *Beauchamp* zwiedzając od dawnego czasu wschodnie krainy, przybył 26 Czerwca do *Trebizundu*, z tąd 4 Września do *Constantinopola*. Piše do sławnego *Astronoma la Lande* iż uczyniłszy wielorakie obserwacye po nadarzeżach morza czarnego którego *Turcy* dobrze nieznając, oświeciłszy narodom poznawać zabraniali, znalazł szerokość geograficzną miasta *Sinope* 42 gr 2 min. zamiast 41 gr. jak omylnie do dziś dnia rozumano. Morze zatym czarne nad mił 37 nie ma szerokości. Z *Constantinopola* *Beauchamp* miał w terażniejszym miesiącu wyjechać do *Bagdadu*, z tamąd do *Moscatta* w *Arabii*, gdzie jest naszczony Konsulem *Francuzkim*.

Gdy już pokoy szczęśliwie z *Cesarzem* został podpisany, Dyrektoryat zwrócił uwagę na kongres mający się odprawić w *Rastadzie*. Już podobno zasady onego są umówione na tajemnych w *Udine* konferencyach; głoszą nawet niektórzy, iż granicą *Francyi* od wschodu i północy *Ren* będzie. Domowi zaś *Austryackiemu* inne będą pozwolone korzyści, słowem, wszystko w *Niemczech* ma się ukonczyć, jak się już skończyło we *Włoszech*. Dawno mówią, iż w *Brest* rozbrajać kazano wojenne okręta; co wszakże się nie zgadza z uprojektowanym i ogłoszonym do *Anglii* wyładowaniem. W Departamentach zachodnich prześladowanie *Xięży* i *Szlachty*, nowych rozruchow lękać się każe. *Concilium* narodowe z okoliczności pokoju nakazało uroczyście uabożeństwu w *Kościelach Metropolitalnym*, na które zaproszeni są *Xięża* nawet nieprzyjęgli.

z *Wenecyi* 25 Października z *Gazety Frankfortskiej*.

Rozróznione bardzo są umysły obywateli.

telow naszych. Wiadomość o nastąpnym Cesarzowi krajach Weneckich do rospaczy przywiodła Demokratów, którzy się tego nie spodziewali bynajmniej. Lecz większa nie równie część Weneckich z radością pójdzie pod panowanie Domu Austriackiego. Nie lekamy się w tym zdarzeniu żadnych rozruchów. Istotnie u nas 8 tys. Francuzów pod komendą Generała Serrurier. Poseł Dandolo z Udine donosił municypalności, iż Generał Buonaparte układa wielorakie Projekta, już to względem Prowincyi łądowych, już to względem Istriji i Dalmacyi; nagle okoliczności w negocyacyach wielką odmianę przyniosły, imię Rzeplitey znikło: oprócz ustatkowanych krajow Cisalpinom lub Francuzom, reszta nie nie wyłączone do Państw Austriackich będzie przyłączoną.

z Rzymu, 26. Października z Gazety Frankfortskiej.

Biega w mieście pogłoska, iż Ambasador Francuzki Buonaparte imieniem Dyrektory tu domagał się u S. Stolicy. 1. Ażeby Dwór Rzymski głośno się oświadczył, z Francją czyli też przeciwnie trzyma. 2. W przypadku pierwszym powinna ich wspierać dostarczeniem rozmaitych potrzeb. 3. Przyjąć Polka Rzeplitey Cisalpińskiej. Odpowiedzieć miano, iż na pierwsze dwa żądania zezwolić nie dopuszcza pieniędzy niedostatek. Trzecie jest przyjęte.

z Udine 22. Października z Gazety Frankfortskiej.

Pokoy zawarty, warunki onego wiadome; zglądzenie imienia Weneckiego nieodzowne. To nam przepowiadał jeszcze roku zeszłego Procurator Pezaro. Roboty okolo szaniec ogromnych i twierdz są wstrzymane. Wojska Francuzkie ruszyły do Lombardyi. Pozostała jeszcze diwizya Bernadotte pójdzie z drugimi nie miezkając. Mamy u nas Austriackiego Generała, który tu zgromadza zapas żywności dla wojsk Cesarzkich do Friulu

wkroczyć mających po chwili. Buonaparte jutro wyjedzie do Mediolanu; dziś dać bal wspaniały. Generał Sarrajin pozwolił Weneckiej mi dzi powrócić do domow; tak jeszcze niedawno z nich wyszła na rozkaz Generała en Chef! W mieście Wenecyi po ar wybuchnoś w arsenał; żołnierzy Republikańskich gorliwość ziemu skutecznie zapobiegła.

z Mediolanu 23. Października z Gazety Berlinskiej.

Dyrektoriat Cisalpiński wynadnie dziś wielorakie źródła do napełnienia skarbu publicznego. Podatki na Duchownych, Kupców, bankierów, i rzemieślników są już rozpisane. Wyszły też ostatnie rozkazy względem przyłączenia do Rzeplitey i podzielenia na Departamenta Mantui i krajow od Wenecyi oderwanych. Wiele mówią o wcieleniu Genui; lecz dzieło nie jest ukonzone. W Anonie obchodzi no niedawno pamięć trusfu Dyrektorow Francuzkich nad prawodawcami Szwajcarami. Nie podobało się ludowi; iż Pałac Biskupa miejscowego nie był isk inne, wspaniały oświecony; ołna pobito, drzwi wylamano, herby do morza zkruszone wrzucono. Gdy się oświadczył z krzywdzony Biskup zanieść skargę do Paryża; pogrozilo mu spólitwo, i na tym przecie się skończyło.

z Coblence i Listopada z Gazety Berlinskiej.

Generał en Chef Augereau odjechał do Wetzlaru, wkrótce do nas powróci chcąc bydz obecny uroczystości, którą święcić będziemy na pamiątkę zawartego pokoju. Przygotowania do niej czynią niezmiernie. Fajerwerk wspaniały na Renie ma się paść, a tym czasem artillerya w Neuwied nadmołkowa, Ehrenbreisteinu, nasza, twierdzy Marceau; i wszystkich batteryi nadbrzeżnych nieustannie ognia dawać powinna. Bal i powszechna illuminacya fejtyn zakończy.